

Başucunda Çalarken Oturmak

– kul mehmet • 12 Ekim 2020

Başucunda Çalarken Oturmak

Bana düşmez ki dostlarım bu gönlümle sazı çalmak
Çalmasını inanın ki beceremem bilmiyorum
En güzelini çalmaktan âşık olan ozan anlar
Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Çalar o gönül telinin mızrabına dokunarak
Yazar gönül kalemiyle Türküsünü yaşayarak
Başka türlüsü olmaz ki zaten aşkla var olmadan
Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Karanlık gönülleri hep aydınlatır sözleriyle
Çalarken muhabbetiyle birde gönül gülüşüyle
Çağırır gönül diliyle gel diyen tatlı sözlerle
Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Meçhulden söz etmez âşık bilinedir aşkın dili
Şarj eder bitmek üzere olan biten gönül pili
Herkes bilmez aşkı elbet der deli asıl o veli
Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Gönül bile şaşar iş bu güzel olan tatlı hale
Gönül içinde yeşertir onlarca laleyle gülü
Öter açan gülün elbet başında gönül bülbülü
Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Gönle aşkla bakan bilir aşkı da yaşayan bilir
Aşkla olduktan sonra bil güzellik o an yeşerir
Bilmeyen ne bilsin aşkı sevmeden mezara girer
Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Aşk olsa ateşten gömlek sevinerek de giyilir
Tatlı tatlı yakar yaksın güzelliği de bilinir
Onunla yavan ekmek de bal gibi elbet yenilir

Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Aşğın ehli dilidir sazla çalmak sevmek işi
Aşkı bilmeyen o kul ki nefretle gezmektir işi
Daha mezara girmeden çekilir gönülde fışı

Bana düşer başucunda çalarken sessiz oturmak

Gülveren 'im bil ki aşkla varılır elbet menzile
Aşkla sevilir varılır aşkla gezen var güzele
Aşkla sevilen yâr benzer açan taze gonca güle
Bana düşer başucunda yatarken onunla olmak

Mehmet Aluç